

erfare, at der under Ministeriet Zahle blev ført nogle Forhandlinger om det Spørgsmaal, jeg her har fremdraget. Jeg kender ikke nærmere til disse Forhandlinger, ved ikke, hvori de er resulteret, men jeg vil gerne have Lov til at henstille til den nuværende højtærede Justitsminister, at han ved Lejlighed tager dette gamle Spørgsmaal frem og ser lidt paa det og undersøger, om ikke der maatte vise sig en Mulighed for at komme ind paa en anden Anvendelse af de Midler, der her er Tale om, en Anvendelse, der mere svarer til vor Tid, en Anvendelse, hvorved man kom over til en Ordning, der er stemmende med det, der var Forudsætningen for Grundlovens § 90. Efter min Opfattelse stiller detsig, som sagt, saaledes, at begge de nævnte Klostre bør lægges ind under Statens Styrelse. De er efter min Opfattelse begge stiftet for Statens Midler, har kongelige Fundatser og staar under Ledelse af kongeligt udnævnte Bestyrelser. Forud for 1849 styredes de i Henhold til kongelige Resolutioner og Reskripter under Kongens særlige Tilsyn. De blev, saaledes som jeg har nævnt, ikke ved Forfatningens Indførelse overført til Civilisten, men forvaltes, saa vidt jeg forstaar det, som alt andet, der tidligere henhørte under Enevoldskongerne, under ministeriel Ansvarlighed, og de kan derfor efter min Mening ikke med Rette unddrages Lovgivningsmagtens Virkeomraade. Jeg henstiller, som sagt, til Ministeren, at han, naar han faar Tid dertil, ser lidt nærmere paa den gamle Sag og eventuelt siger Rigsdagen Besked om, hvad hans Undersøgelser paa dette Omraade maatte føre til.

Jeg vil saa gerne have Lov til ganske kort at fremsætte et Par Bemærkninger om et Spørgsmaal, der har spillet nogen Rolle under de foregaaende Dages Forhandlinger her. Det er det store og for vort Landbrug saa betydningsfulde Spørgsmaal om den nye tyske Toldlovs Gennemførelse og dens Virkninger for det danske Landbrug. Der er af forskellige ærede Talere rettet Henvendelser og Spørgsmaal til Regeringen om dette betydningsfulde Anliggende. Jeg er fuldt paa det rene med den Betydning, det har for store Dele af vort Landbrug, og jeg forstaar, at man med den største Alvor ser i Møde den Tid, da Virkningerne af denne nye tyske Toldlovgivning fuldt ud kan komme til at vise sig, den Toldlovgivning, der var en Følge af en Alliance mellem Agrarerne og Storindustriens Indehavere i Tyskland. Men der er en Ting, der undrer mig noget, og det er dette, at man her tilsyneladende saa nysgerrigt rejser Spørgs-

maalet: hvad agter Regeringen at foretage, hvad har den foretaget, har den ført Forhandlinger o. s. v.? Jeg siger, at naar det undrer mig, at man spørger med en tilsyneladende saa stor Nysgerrighed, saa bygger jeg denne min Forundring paa, at jeg mener at have bragt i Erfaring, at Spørgsmaalet blev berørt ved den jyske Landborigsdags Møder i Aarhus for et Stykke Tid siden. Har jeg forstaaet Referaterne af denne Landmandsforsamling rigtigt, har Spørgsmaalet der været nævnt, og jeg tør vel forudsætte, at der ogsaa fra Ledelsens Side har været anført et og andet om Henvendelser til Regeringen, antagelig ogsaa noget om, hvad der paa det Tidspunkt kunde svares fra Regeringens Side. Jeg undrer mig derfor noget over, at man her rejser Spørgsmaalet, saaledes som man har gjort. Men naar jeg nævner det, er det dog ikke blot for at faa Anledning til at give Udtryk for denne min Forundring. Det er nok saa meget for at gøre Forsøg paa at faa klart Spørgsmaalet om, hvordan Stillingen er indenfor Venstre overfor dette Anliggende, thi saa vidt jeg kan se, giver de fremkomne Udtalelser Udtryk for en Del afvigende Opfattelser af Sagen. Jeg gør opmærksom paa, at da Venstres Fører tog Ordet her ved Finanslovdebattens Begyndelse, røgte han ganske kørt ved Spørgsmaalet, han rettede en meget forsigtig Henvendelse til Regeringen. Efter at Venstres Ordfører havde talt, tog Venstres tidligere Formand, det ærede Medlem Hr. Brorsen, Ordet og var noget mere bestemt i sine Udtalelser. Det ærede Medlem var nærmere inde paa Spørgsmaalet og gjorde nogle Bemærkninger, som jeg antager er blevet hørt med Glæde af det ærede Medlem Hr. Drachmann, der ved forskellige Lejligheder har optraadt som Talsmand for en aktiv Handelspolitik. Det ærede Medlem Hr. Brorsen, der ved tidligere Lejligheder har rettet sit Blik imod Norge og talt noget om, at Danmark dog ikke skulde finde sig i hvad som helst, var her inde paa Betragtninger, der bragte mig til at erindre de tidligere Udtalelser om Danmarks Handelspolitik overfor Norge. Det ærede Medlem rettede Spørgsmaal til Regeringen og nævnte i Forbigaaende, at den gældende Handelsaftale med Tyskland nok ikke var af synderlig Værdi. Efter at det ærede Medlem Hr. Brorsen har været inde paa Sagen, møder her frem en af det ærede Medlems Meningsfæller, det ærede Medlem Hr. Vanggaard. Dette ærede Medlem gik betydeligt videre i sine Udtalelser. Han nøjedes ikke med at spørge om Ministeriets Stilling, han nøjedes ikke med